

Irgalomból fakadó tett

Jézus nyilvános működésének első napjait Márk evangélista meglehetősen sűrítve közli.

Az események gyorsan következnek egymás után. Jézus meghívja az első tanítványokat, kiűzi az ördögöt egy megszállottból, betegeket gyógyít, köztük Péter anyósát, majd pedig sietve továbbindul, hogy máshol is tanítsa az embereket. Ezek után az evangélista kissé lelassítja az események menetét, több időt szentel azok bemutatására. A leprás ember meggyógyítása már ezt a jellegzetességet hordozza magán, hiszen itt már a beteg és Jézus beszélgetését is közli. Természetesen a korábbi gyógyítások alkalmával is beszélhetett Jézus a gyógyulni kívánó személyekkel, csupán az evangélista nem rögzítette ezeket. Most végre nagyobb jelentőséget tulajdonít e párbeszédeknek, hiszen belőlük megismerheti az olvasó a betegek indítékait és hitét, amelyek tanulságként szolgálnak számára.

A leprás ember meggyógyítása az első olyan csoda, amely már egészen részletes. A bibliai időkben mindenféle súlyos bőrbetegséget leprának neveztek, ezek abban a korban gyógyíthatatlannak számítottak. A leprás beteg a zsidó törvények szerint tisztátalan volt, azaz nem vehetett részt az istentiszteleteken, valamint nem érintkezhetett a társadalom többi tagjával. Ennek nyilvánvalóan elsősorban egészségügyi oka volt, ilyen módon igyekeztek megakadályozni a betegség terjedését, a további fertőzéseket. A beteg elszigeteltségének valós helyzetét jól jellemzi, hogy egyedül megy Jézushoz, őt tehát nem a rokonai vagy a barátai viszik, mint némely más esetben. Ez

együttal az akkori leprás betegek helyzetét is jelzi, senki nem törődött velük, senki támogatására nem számíhattak.

A történetben szereplő leprás, amikor Jézushoz ér, azonnal térdre borul előtte és így adja elő kérését. Leborulásában észrevesszük az alázat, a gyenge ember alázatát a hatalommal rendelkező Isten előtt. Szavaival azt fejezi ki, hogy hisz, mégpedig feltétel nélkül hisz Jézus gyógyító hatalmában, erejében. Ezt mondja az Úrnak: „Ha akarod, te meg tudsz tisztítani engem!”

Nem mehetünk el szó nélkül amellett, ahogyan az evangélista jelzi Jézus reakcióját. Az Úr még nem mond semmit, nem kérdez semmit, nem tesz semmit, hanem „megesett rajta a szíve.” Több ez, mint szánalom vagy együttérzés. Ez irgalom, amely teljes mélységében átérzi a beteg nyomorúságát. Irgalom, amellyel Isten fordul az ember felé. Irgalom, amely képes szabadulást hozni annak, aki hisz. Irgalom, amely Isten ingyenes ajándéka. Irgalom, amely nem szavakban, hanem cselekedetekben nyilvánul meg. Ez az irgalom indítja Jézust arra, hogy csodát tegyen a leprásal, megszabadítsa őt betegségétől.

Az Ország növekedése

A gyógyító érintés után Jézus ketős parancsa következik.

Ez egyrészt azt tartalmazza, hogy az immár meggyógyult ember menjen el a paphoz, akinek a törvény által bízott feladata, hogy egészségesnek nyilvánítsa őt és ezzel visszafogadja, visszaengedje a társadalomba, az egészséges emberek közösségébe. A parancs másik része arra irányul, hogy a beteg ne beszéljen senkinek arról, hogy mi módon gyógyult meg, kinek köszönheti a leprától való megszabadulását.

Jézus szándéka azonban meghíúsul, mert az illető mindenkinek híreszteli, hogy Jézus tett vele csodát. Isten országa nem marad rejtve: aki megtapasztalta Isten irgalmát, az hirdetni fogja azt, s ennek köszönhetően növekszik az Isten országa.

Bocsáss meg nekünk!

Urunk, Istenünk! A bűn elszakít bennünket tőled és az Egyház közösségétől.

A bűnöktől való szabadulást egyedül te adhatod meg nekünk. Lelkünk bűneitől nem szabadulhatunk meg saját erőnkből. Ha bűnbánatot tartunk és a szentgyónásban megvalljuk bűneinket, ez a cselekedet annak a kifejezése, hogy szeretnénk helyreállítani a megsértett kapcsolatot veled, a mi irgalmas Atyánkkal és az Egyház közösségével. Amikor bocsánatot nyerünk vétkeinkre, te visszafogadsz bennünket a szeretet közösségébe. Urunk, megvalljuk bűneinket, és alázattal fordulunk hozzád: bocsáss meg nekünk!

Évközi 6.
vasárnap

Lev 13,1-2.44-46
1Kor 10,31-11,1
Mk 1,40-45

Hétfő

Jak 1,1-11
Mk 8,11-13

Kedd

Jak 1,12-18
Mk 8,14-21

Hamvazószerda

Joel 2,12-18
2Kor 5,20-6,2
Mt 6,1-6.16-18

Csütörtök

MTörv 30,15-20
Lk 9,22-25

Péntek

Iz 58,1-9a
Mt 9,14-15

Szombat

Iz 58,9b-14
Lk 5,27-32

Nagyböjt 1.

vasárnapja
Ter 9,8-15
1Pét 3,18-22
Mk 1,12-15